

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **Ing. J. N.**, bytom V., proti žalovanému : **P.D.K., K.**, o vydanie poľnohospodárskych pozemkov, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 10 C 179/2001, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 20. mája 2004 č.k. 10 C 179/2001-115, rozsudku Okresného súdu Komárno z 18. apríla 2005 č.k. 10 C 179/2001-243 a Krajského súdu v Nitre z 24. mája 2007 sp.zn. 7 Co 165/2005, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 20. mája 2004 č.k. 10 C 179/2001-115 a rozsudku Okresného súdu Komárno z 18. apríla 2005 č.k. 10 C 179/2001-243 **z a s t a v u j e .**

Dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. mája 2007 sp.zn. 7 Co 165/2005 **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 20. mája 2004 č.k. 10 C 179/2001-115, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19. júna 2004, zastavil konanie o žalobe žalobcu v časti týkajúcej sa vydania majetkového podielu vo výške 183 121,-- Sk, vydania bezdôvodného obohatenia v sume 722 137,-- Sk, zaplataenia nemajetkovej ujmy v sume 800 000,-- Sk a zaplataenia ušlého zisku (neoprávneného úžitku) zo sumy 731 403,-- Sk vo výške 0,06 % denne od 1. júla 2000 do zaplataenia.

Rozsudkom z 18. apríla 2005 „č.k. 10 C 179/2004-243“ (zrejme správne má byť č.k. 10 C 179/2001-243) potom súd prvého stupňa zamietol žalobu o splnenie povinnosti žalovaným vydat' žalobcovi poľnohospodárske pozemky v katastrálnom území Kolárovo a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 24. mája 2007 sp.zn. 7 Co 165/2005 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodol tak podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku, zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) majúc za to, že žalobcom napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa a rozsudku odvolacieho súdu žalobca podal dovolanie, v ktorom sa dovoľával „neplatnosti“ uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení konania. Navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V rozsiahlom dovolaní a v jeho niekoľkých doplneniach (vyhotovených aj advokátom, ktorého súd ustanovil žalobcovi podľa § 30 O.s.p.) žalobca spochybňuje postup súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu a správnosť nimi vydaných rozhodnutí a namieta porušenie celého radu procesných a hmotnoprávnych noriem. Uviedol, že súdy „odopreli dispozitívne právo na slobodné určenie predmetu konania a na právne úkony“, nevykonali dôkazy na zistenie oprávnenosti uplatnených nárokov, „účelovo a čiastkovo použili vykonané dôkazy“, neuplatnili ustanovenie § 132 O.s.p. na hodnotenie dôkazov, rozsudky súdov nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, súdy „používajú dôkazy neexistujúce“, ich rozsudky nespĺňajú požiadavky podľa § 157 O.s.p., „nevysporiadali sa s právnym posúdením veci, v dôsledku čoho časť konania odopretím práva podľa zákona č. 229/91 Zb. zastavili a v ostávajúcej časti sa nevysporiadali s celým obsahom hmotnoprávnych vzťahov spojených s vydaním veci“ a pod. Vo svojich podaniach žalobca tiež namietal, že konanie súdov je postihnuté aj vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou v tom že „síce bol prítomný na pojednávaní, ale nebola mu daná možnosť sa vyjadriť“. Súd mu neposkytol ani riadne právne poučenie, ako postupovať pri uplatnení svojich práv a odvolací súd prejednal vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti, hoci svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil svojou chorobou. Podľa žalobcu je konanie odvolacieho súdu zaťažené aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Touto (inou) vadou podľa žalobcu je, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný. V ostatnom podaní, doručenom súdu prvého stupňa 11. septembra 2008, žalobca, okrem iného, navrhol, aby

„vzhľadom na doterajší priebeh súdnych konaní“ boli z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení sudcovia súdu prvého stupňa a tiež niektorí sudcovia odvolacieho súdu, pretože „ignorujúc požiadavky na spravodlivé súdne konanie umožnili a napomáhali obmedzenie prístupu k ochrane oprávnených záujmov a riadili sa princípmi diskriminácie podľa sociálneho postavenia“.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či vôbec môže konať o mimoriadnom opravnom prostriedku žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 20. mája 2004 č.k. 10 C 179/2001-115 a jeho rozsudku z 18. apríla 2005 č.k. 10 C 179/2001-243, ktoré v dovolaní výslovne napáda. Dospel k záveru, že konanie o jeho dovolaní treba v tejto časti zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je spôsobilým predmetom dovolania; nemožno ho týmto mimoriadnym opravným prostriedkom napádať, a to ani vtedy, ak by konanie okresného súdu malo procesné vady vymenované v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktoré musí mať za následok zastavenie dovolacieho konania (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

Z týchto dôvodov o dovolaní žalobcu v časti týkajúcej sa uznesenia a rozsudku súdu prvého stupňa rozhodol tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

V prejednávanej veci odvolací súd vo veci samej rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobcom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a nepredchádza mu ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

Dovolanie žalobcu proti rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovení § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. teda nie je prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd v tejto časti len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Také vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Pokiaľ žalobca v dovolaní namieta, že konanie súdov nižších stupňov má vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom), ktorá podľa neho spočíva v tom, že nevykonali ním navrhnuté dôkazy, resp. vykonané dôkazy hodnotili

nesprávne, ďalej v tom, že „síce bol prítomný na pojednávaní, ale nebola mu daná možnosť sa vyjadriť“ a že súd mu neposkytol ani riadne právne poučenie, ako postupovať pri uplatnení svojich práv a odvolací súd prejednal vec na pojednávaní v jeho neprítomnosti, hoci svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil svojou chorobou, dovolací súd poznamenáva, že pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V zmysle § 18 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008 majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom - § 41 O.s.p., nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O.s.p., vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O.s.p., byť predvolaní na súdne pojednávanie - § 115 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008, na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich ostatných rozhodnutiach už niekoľkokrát vyslovil, že nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom nie je postupom, ktorým súd odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. marca 1992 sp.zn. 4 Cdo 6/1992, uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky, ročník 1993, zošit č. 3-4, str. 127, pod por.č. 37/1993). Dovolací súd v predmetnej veci nevidí žiaden dôvod, pre ktorý by sa mal odchyliť od uvedeného záveru.

V zmysle § 132 O.s.p. dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, no táto skutočnosť ešte sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (pre úplnosť treba dodať, že nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je samostatným dovolacím dôvodom ani vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné – vid' § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p.).

Nemá oporu v spise súdu prvého stupňa tvrdenie žalobcu, že „síce bol prítomný na pojednávaní, ale nebola mu daná možnosť sa vyjadriť“. Zo zápisníc o pojednávaniach súdu prvého stupňa (č.l. 147, 226, 229, 233 a 240 spisu súdu prvého stupňa) vyplýva, že žalobcovi bolo umožnené, aby sa na pojednávaniach, ktorých sa zúčastnil, vyjadril k veci. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. nie je daná už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté v tomto ustanovení uvedenou vadou. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné len vtedy, ak napadnuté rozhodnutie touto vadou skutočne trpí, t.j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Podľa dovolacieho súdu vadou konania v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. nie je, že odvolací súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu.

Podľa § 115 ods. 1, 2 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008, ak tento zákon neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa ustanovenia § 119 ods. 1, prvá veta O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť.

Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednávaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené v Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že súd by nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný umožniť účastníkovi uplatnenie tohto práva. Citované ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. umožňuje vec prejednať v neprítomnosti účastníka, ktorý i keď bol riadne predvolaný, nedostavil sa na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Z tohto

predpokladu vychádza aj citované ustanovenie § 119 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Ako vyplýva z obsahu spisu, odvolací súd listom z 10. mája 2007 riadne a včas predvolal na pojednávanie nariadené na deň 24. mája 2007 o 13.00 hod. obidvoch účastníkov. Žalobca listom doručeným odvolaciemu súdu 22. mája 2007 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu dlhodobej pracovnej neschopnosti a navrhol, aby odvolací súd povolil „zmenu odvolania v časti petitu“. V predmetnom liste nepožiadaval o odročenie pojednávania.

Ak teda žalobca zaslal odvolaciemu súdu ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní, avšak nepožiadaval o odročenie pojednávania a odvolací súd pojednával v jeho neprítomnosti, neodňal tým účastníkovi možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. februára 1998, sp.zn. 3 Cdo 1/98).

Obsahom poučenia účastníka súdom podľa ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p. je poučenie o procesných právach a procesných povinnostiach. Procesné práva a povinnosti sú obsahom procesnoprávnych vzťahov, ktoré vznikajú po začatí občianskeho súdneho konania, výnimočne aj v konaní o činnosti súdu pred začatím konania podľa druhej časti Občianskeho súdneho poriadku. Súd je povinný poučiť účastníkov konania najmä o tom, aké procesné práva im priznávajú a aké procesné povinnosti im ukladajú procesnoprávne predpisy, ako treba nimi urobené procesné úkony vykonať, aby vyvolali nimi sledované procesné účinky, prípadne ako treba odstrániť vady už urobených právnych úkonov, aké právne následky sú spojené s vykonanými procesnými úkonmi, ako treba splniť procesnú povinnosť vyplývajúcu zo zákona alebo rozhodnutia súdu a pod. O právach a povinnostiach, ktoré pre účastníka vyplývajú z hmotného práva, súd nepoučuje. Tieto práva a povinnosti určujú vecnú legitímáciu účastníka a tá sa prejaví až vo výsledku sporu. Spôsob plnenia poučovacej povinnosti musí rešpektovať ústavný princíp rovnosti účastníkov, nestrannosť súdu a (do účinnosti zákona č. 384/2008, t.j. do 15. októbra 2008) zákaz prejudikovania názoru súdu.

Z obsahu preskúmaného spisu súdu prvého stupňa nevyplýva, že by súdy nižších stupňov porušili svoju poučovaciu povinnosť. Súd prvého stupňa listom zo 14. mája 2003

vyzval žalobcu, aby presne špecifikoval nimi uplatnené nároky a dňa 11. marca 2004 s ním spísal zápisnicu na spresnenie nimi uplatňovaných nárokov a pod. Naostatok jeho žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že žalobca sa domáhal práva, ktoré nevyplývalo z hmotnoprávneho predpisu, teda z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnoprávnej legitímácie, a nie z dôvodu nedostatku jeho procesných úkonov.

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že nie je opodstatnená ani námietka žalobcu, že súd mu odňal možnosť konať pred ním aj tým, že mu neposkytol riadne právne poučenie pri uplatnení jeho práv.

Pokiaľ žalobca v dovolaní navrhol, aby „vzhľadom na doterajší priebeh súdnych konaní“ boli z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení sudcovia súdu prvého stupňa a tiež niektorí sudcovia odvolacieho súdu, pretože „ignorujúc požiadavky na spravodlivé súdne konanie umožnili a napomáhali obmedzenie prístupu k ochrane oprávnených záujmov a riadili sa princípmi diskriminácie podľa sociálneho postavenia“, treba podľa dovolacieho súdu považovať tento jeho návrh za námietku vady podľa § 237 písm. g/ O.s.p., t.j. že vo veci rozhodovali vylúčení sudcovia.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaní veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Uvedenému cieľu zodpovedá aj právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to k veci, v rámci ktorého vzťahu by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo k zástupcom účastníkov konania (ktorý by bol založený na pomere, vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného vyššie).

Základom pre vylúčenie sudcu, ako to vyplýva z už uvedeného stručného výkladu ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p., môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však púha domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcu.

V danej veci z obsahu predloženého spisu nevyplývajú žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by sudcovia, ktorí vo veci rozhodovali, mali akýkoľvek pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom v zmysle vyššie uvedeného. Naostatok, námietku zaujatosti sudcov žalobca z tohto dôvodu ani neuplatnil. Pochybnosť o nezaujatosti sudcov vyvodzuje zo spôsobu ich rozhodovania v predmetnom konaní („... vzhľadom na doterajší priebeh súdnych konaní“). Dôvodom vylúčenia sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci (§ 14 ods. 3 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008), ako to už bolo uvedené v rozhodnutiach Krajského súdu v Nitre zo 14. septembra 2004 sp.zn. 8 NcC 31/2004 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2007 sp.zn. 5 Nc 15/2007, ktorými bolo rozhodnuté, že sudcovia prejednávajúci vec na súdoch nižších stupňov nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci.

Pokiaľ žalobca v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené, ňou uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Na záver svojho rozhodnutia považuje dovolací súd za potrebné poukázať aj na to, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p.) a hmotnoprávných (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) väd. Preto sa dovolaním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených odvolacím súdom, tak ani prieskumu ním vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho

skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením vecí, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu, nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní.

Prípustnosť dovolania naostatok nie je možné vyvodit' ani z inej vady (ne uvedenej v § 237 O.s.p.), tvrdenej v dovolaní. Pre iné než v ustanovení § 237 O.s.p. uvedené vady rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania, dovolanie totiž nie je prípustné. Takáto vada môže byť právne významná len pri inak prípustnom dovolaní. Dovolanie žalobcu vo veci samej ale nie je prípustné podľa ustanovení upravujúcich prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku proti rozsudku odvolacieho súdu, v akej procesnej forme bolo napadnuté rozhodnutie vo veci samej vydané.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. mája 2007 sp.zn. 7 Co 165/2005 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd ale žalovanému nepriznal náhradu trov, pretože mu v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. novembra 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková